Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 201 JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, OCTOBER 22, 1997 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 22-го ЖОВТНЯ 1997 р. Ч. 201 РІК CIV.

Пропонують проголосити 7-го листопада Днем Жалоби

Київ (УНІАР). — Конгрес Української Інтелігенції закликав вшанувати 7-го листопада, у 80-ту річницю большевицького перевороту, пам'ять жертв комуністичного тоталітаризму.

15-го жовтня на пресконференції КУІ оприлюднив у цій справі звернення до українського народу і українців світу. У документі, між іншим, йдеться про те, що Україна вже сьомий рік існує як самостійна держава, проте досі не звільнилася від догм імперської ідеології. Автори звернення вважають вершиною безглуздя святкування 7-го листопада і пропонують Президентові видати указ про проголошення цієї дати всеукраїнським днем жалоби в пам'ять жертв комуністичного терору.

Як зазначив лідер Руху Вячеслав Чорновіл, у цій ситуації влада не має права бути невтральною, тим більше вона не може бути комуністичною. Він повідомив, що йдуть переговори з Президентом та представниками національно-демократичних сил щодо видання згаданого президентського указу.

Організаційний комітет КУІ закликав усіх громадян України 7-го листопада о 2-ій годині по полудні вшанувати хвилиною мовчанки пам'ять жертв тоталітаризму і зупинити по всій території держави транспорт, вдарити у церковні дзвони.

Заклики щодо проголошення 7-го листопада Днем жалоби лунають кожного року, однак українська влада покищо до них не прислухалася.

ПОДІЛ КОРАБЛІВ ЗАВЕРШЕНО

Київ(Р.Р.). — Згідно з повідомленням агентства „Інтерфакс-Україна", командир Військово-морських сил України Михайло Єжель повідомив про завершення передачі Україні частини кораблів Чорноморської фльоти.

Україні передано усі 52 кораблі, в тому числі 12 військових, а також 99 із 106 берегових об'єктів. Затримка з передачею берегових об'єктів, за словами Єжеля, сталася через „великий об'єм праці, пов'язаної з обліком".

Кораблі потребують серйозного ремонту та реконструкції.

Водночас, М. Єжель зазначив, що всі зауваження української сторони враховано і російська сторона пообіцяла винести їх на майбутні переговори українсько-російської міждержавної комісії.

Відбулася акція боротьби з убогістю

Київ(Р.Р.). — Тут у п'ятницю, 17-го жовтня, відзначено Міжнародний день подолання убогості. Жіноча асоціяція „Клюб грацій" готувалася до благодійної акції при підтримці Представництва Організації Об'єднаних Націй в Україні.

В центральних школах міста учні зібрали теплий одяг для передачі його до сиротинців. За словами президента асоціяції Людмили Лисиченко, на пропозицію зібрати одяг для бідних і сиріт школярі заможних батьків спочатку висловили здивування. Але через кілька днів кімнату для вчителів буквально заповнили теплими речами. При чому, діти не приносили непридатних речей, а лише теплі й хороші на вигляд. Принесли також книги, забавки, ковзани тощо.

До інтернату для сиріт також поїхали учні, щоб власноручно передати зібраний одяг. Інтернатівці з вдячністю отримали подарунки і діти швидко познайомилися між собою. Від „Клюбу грацій" надійшла пропозиція відкрити в Києві постійні пункти приймання вживаного одягу для допомоги бідним і сиротам.

Українські евробонди можуть не вийти

Київ (УНІАР). — Перша серйозна фінансова операція України щодо випуску на світовому ринку облігацій опинилася під загрозою, вважають експерти ринку цінних паперів.

Щоб знайти додаткові гроші для національної економіки, Уряд вирішив був випустити облігації зовнішньої позики, так звані евробонди, але їхня вартість може виявитися значно меншою від передбачуваної. Причиною цього є те, що боргові зобов'язання України перед російським „Газпромом" починають продавати росіяни, і через це Уряд України може відмовитись цього року від випуску евробондів.

Національний резервовий банк Росії (НРБ) тепер володіє українськими облігаціями зовнішньої позики 1995 року майже на 700 млн. дол. За умовами досі не підписаної угоди, російський банк мав би зобов'язатися не продавати ці облігації до виходу на ринок українських евробондів. Запропонований представництвом НРБ проєкт угоди від квітня лежить в українському Уряді, не знайшовши досі зацікавлених у ньому урядовців.

Тим часом московська фінансова група „Онексім МФК" продала минулого тижня свій пакет облігацій „Газпрому" на 400 млн. дол.

У Міністерстві Фінансів запевняють, що ситуація під контролею, але допускають можливість того, що евробонди можуть стати задорогими для України.

В Києві хочуть створити центр аграрного ринку СНД

Київ (УНІАР). — Уряд України має намір запропонувати розмістити центральний орган, який регулюватиме аграрний ринок СНД, у Києві, повідомив міністер агропромислового комплексу Юрій Карасик.

За його словами, проєкт створення аграрного ринку СНД, розроблений Міждержавним економічним комітетом Співдружности, вивчають у Міністерстві АПК і найближчими днями до нього буде внесено пропозиції.

Згідно з проєктом, запропоновано створити організовану структуру, яка визначатиме квоти достав сільсько-господарської продукції в межах СНД. Плянується, що створення структури не впливатиме на ціни сільсько-господарської продукції. Ціни за неї встановлюватимуть постачальники залежно від цін внутрішнього ринку кожної країни СНД.

Виборча кампанія буде аґресивнішою

Київ. (УНІАР). — „Виборча кампанія 1998 року серйозно відрізнятиметься від виборчої кампанії 1994 року — у ній буде більше агресивности, більше політичного екстремізму, більше відхилень від парляментарних норм", — заявив колишній Президент Леонід Кравчук під час пресконференції лідерів партій та громадсько-політичних об'єднань центристського спрямування.

За словами Л. Кравчука, який представляв громадське об'єднання „Порозуміння", головним завданням лідерів центристських організацій є збереження „того курсу, який взяла на себе українська держава".

Присутні були детально поінформовані про обставини і мотиви підписання меморандуму, який фактично визначає спільну стратегію центристських сил України під час виборчої кампанії 1997-98 років.

Американський посередник повернувся до Єрусалиму

Єрусалим, Ізраїль. — У неділю, 19-го жовтня, до Єрусалиму повернувся Денніс Росс, посередник ЗСА на Близькому Сході, найголовнішим завданням, якого є зрушити з мертвої точки дипломатичні переговори між Ізраїлем і Палестинською самоуправною владою.

Цим разом, Д. Росс розпочав свої намагання відвідинами обидвох державних мужів, ізраїльського прем'єр-міністра Беньяміна Нетаняґу та палестинського Ясіра Арафата. Одначе покищо будь-яких звідомлень про висліди цих відвідин ніхто не подав. Натомість обидві сторони вспіли підкреслити, що завданням Д. Росса не є технічне зрушення самих переговорів, а радше зібрати скарги обидвох сторін і з того спробувати створити будь-який компроміс:

Головною вимогою палестинців завжди було припинення розбудови жидівських поселень на території західного берега ріки Йордан і дальше відтягнення жидівських окупаційних військ, згідно з вимогами угоди в Ослё.

Зі свого боку Б. Нетаняґу заявляв, що Ізраїль не буде робити жодних концесій поки він не побачить справжніх намагань зі сторони палестинців у припиненні тероризму. Крім того, він підкреслив, що розбудова в існуючих поселеннях не є побудовою нових поселень, тільки забезпечення приміщеннями природного приросту в існуючих жидівських поселеннях.

Офіційні жидівські та палестинські чинники кажуть, що ключем до будь-яких дальших переговорів може бути тільки припинення чи переміщення розбудови жидівських поселень з постановою про вирішення всіх спірних питань. Палестинці вже представили листу з 37 вимогами.

Відбулася нова зустріч членів Ради Европи

Страсбург, Франція. — Цими днями у страсбурзькому Домі Европи відбулася друга зустріч представників Ради Европи — найбільш представницької організації, яка об'єднує більшість країн Західньої і Східньої Европи (З'єднані Стейти Америки брали участь у зустрічі лише в ролі спостерігача).

У 1949 році в церемонії заснування Ради Европи, що відбулася в Лондоні, були присутні тільки 10 західньоевропейських держав. Відтак треба було чекати 40 літ, щоб їхня кількість подвоїлася. Проте наступне подвоєння сталося надзвичайно швидко — всього за сім останніх років, що минули після повалення Берлінського муру.

На теперішню зустріч не прислали своїх делегатів дві держави — нова Югославія, тобто федерація Сербії і Чорногорії, і Білорусія, чиє членство було скасовано у січні цього року через те, що в республіці все ще мають місце порушення прав людини. Зате на цей раз до Страсбургу приїхали провідники чотирьох держав-кандидатів — Вірменії, Азербайджану, Грузії і Боснії. У зв'язку з цим деякі оптимістично настановлені спостерігачі пишуть, що от-от буде збудовано „спільний европейський дім", до чого закликав у роки „перестройки" президент СССР Горбачов.

Президент Росії Єльцин, скориставшись з відсутности американських керівників, зробив нову спробу здобути бодай психологічний реванш за політичний неуспіх, коли, всупереч опорові Росії, до НАТО було вирішено прийняти Польщу, Мадярщину і Чехію, колишніх совєтських сателітів. Поперше, Єльцин негайно підтримав пропозицію

(Закінчення на стор. 4)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ГОЛОДУЮТЬ СВЯЩЕНИКИ

ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ. — Тут 10-ий день голодують священики УПЦ КП, які розпочали свою акцію пікетуванням будинку міської адміністрації, протестуючи проти розправи над вірними УПЦ КП в Ногінську, Росія. Учасники голодівки, навіть після ноти Міністерства Закордонних Справ України, не припинили голодування, намагаючись привернути увагу громадськости і керівників України до подій в Ногінську. Крім того, вони просять передати їм Свято-Миколаївський (Брянський) собор у Дніпропетровському, де нині є заля органної та камерної музики. Священики відкликаються на указ Президента України з 22-го червня 1994 року про передачу культових споруд релігійним організаціям. Вони спростували твердження начальника відділу в справах релігії Дніпропетровської обласної адміністрації Забігайла про намагання відібрати церкву, у якій розміщено занесені у каталоги ЮНЕСКО органи. Ледь ворушачи губами, священик Микола Срібник зазначив, що вони згідні відправляти Служби Божі в будь-якій частині храму і ніколи не зазіхали на органи чи ще щось. Вони лише хочуть, щоб їм передали будь-який безлюдний храм, яких є десятки в Дніпропетровському. Адже ті храми, які влада передала релігійним організаціям, всі перебувають у власності Православної Церкви Московського Патріярхату. Водночас понад 30 парафій УПЦ КП не отримали ні одного храму і проводять Богослуження у підвалах та закутках різних клюбів.

МІСТО ІДЕ ПІД ЗЕМЛЮ

ЛИСИЧАНСЬКЕ. — На Луганщині в Лисичанському довелося відселити близько 30 родин, будинкам яких загрожує зсув ґрунту. В місті виявлено 27 зсувів, в тому числі й на центральній вулиці Комсомольській, на яку припадає основний удар. Міська влада звернулася до Кабінету Міністрів України з проханням виділити 760,000 гривень для протизсувних заходів.

„ІНТЕРНАЦІОНАЛ" ВИКЛИКАЄ НЕПОРОЗУМІННЯ

КИЇВ. — Голова Народного Руху України Вячеслав Чорновіл на запитання журналістів, які почуття виповнюють його душу при звучанні „Інтернаціоналу" українською мовою, відповів: „Мене переповнює почуття подиву і якогось непорозуміння. Мабуть, немає іншої мови, на якій пісня звучала б так нещиро. Заслуговує уваги лише переклад Вороного. Якщо абстрагуватися від ідеологічного змісту цієї 'агітки', то її можна назвати навіть твором мистецтва".

„ІТАЛІЙСЬКИЙ" СТРАЙК

ХЕРСОН. — Тут уже другий тиждень не виходять з майстерень 36 робітників Херсонського автомобільного парку. Вони проводять „італійський" страйк: вдень працюють, а на ніч залишаються на робочих місцях. Навіть після настання холодів і приморозків, робітники затуляють чим можуть щілини і не залишають робочі місця. Увечері їдять пісний куліш, який самі готують у казанах за допомогою саморобних електричних плиток. Удень їдять лише хліб, запиваючи окропом. В такий спосіб робітники намагаються привернути увагу керівників до того, що вже 19 місяців вони не отримують зарплатні. Останньою краплиною, яка переповнила їхнє терпіння, стало те, що цього місяця замість очікуваних боргів їм видали по вісім кілограмів шоколадних цукерків. Керівники міста приїхали, поговорили зі страйкарями. Посадник Микола Ординський закликав їх потерпіти ще трохи, оскільки в одному з районів міста прорвало каналізаційний колектор і всі гроші довелося передати на його ремонт. Після завершення ремонту пообіцяв поступово погашати борги.

ЖИТТЯ ДОРОГЕ, АЛЕ „МЕРЦЕДЕС" ТАКОЖ

РІВНЕ. — Мешканці міста стали свідками незвичайної автомобільної гонки. Вулицями міста з шаленою швидкістю гнався „Мерцедес", водій якого намагався скинути чоловіка, який був спереду на авті, міцно тримаючись за двірники. В якийсь момент останній мало не потрапив під колеса вантажного авта. Проїхавши майже половину міста, автомобіль врізався в загороду, а водій втік. З'ясувалося, що то був злодій, а зверху на капоті висів власник автомобіля. Коли він побачив, що двоє невідомих сідають в його „Мерцедес", то міцно вчепився у свою власність. Один із злодіїв утік, а другий вирішив утікати у вкраденому авті, намагаючись скинути господаря. Злодіїв розшукує міліція, а господар авта Володимир Ганжерлі шукає 5,000 дол. для ремонту свого „Мерцедеса".

ПОСТРАЖДАВ ДЕПУТАТ

Ідучи спокійно тротуаром на працю, депутат Київської Міської ради Олесь Петик натрапив на кордон з автомобілів, які, через захаращення проїжджої частини, вирішили проїхати тротуаром. Та оскільки тротуар призначений для пішоходів, то депутат не поспішав звільняти дорогу „Москвичеві". Водій останнього та двоє пасажирів вискочили, надавали депутатові стусанів і вкинули вбік. Депутат погрозив поскаржитися в міліцію. Тоді водій „Москвича" і його пасажири почали заштовхувати О. Петика в свій автомобіль. На щастя, в цей момент з'явився міліціянт. Йому господарі „Москвича" також підбили око і швидко зникли у своєму авті. Депутата з неважким потрясенням мозку привели до тям лікарі. Міліція Шевченківського району розшукує хуліганів.

„Київ — міжнародне місто, він потребує міжнародних зв'язків"

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Про великі зміни, які перейшов Київ в останніх роках і його дорівняння у всіх аспектах іншим европейським столицям, знаємо із оповідань теперішніх відвідувачів, зокрема останнього року. Але ніхто не розповідає про Київ з таким ентузіязмом, як Ірина Стецура, колись мешканка Ню Йорку, а тепер постійна мешканка Києва. Вона не тільки почувається там найкраще, як запевняє нас у розмові, але і не хоче повертатися чи переноситися в інше місце. Вона вже київлянка, а при тому у неї бажання якнайбільше прислужитися тому містові, що стало їй так близьким. Зайшовши до нашої редакції із гурмою брошур під назвою „Київ — культура і розвага", вона розповідає нам про свою працю, що її виконує одинцем, але, як завважуємо переглянувши це місячне видання, видає і редагує дуже професійно та дуже на потребу у 5,000 примірниках.

І. Стецура розказує у „Свободі" про культурно-мистецьке життя Києва.

— Цей довідник видаю вже рік та не уявляєте, яка це робота позбирати всі актуальні інформації, вписати на комп'ютері та знайти фонди на видання.

— А справді, якими фондами видаєте, бо бачимо, що довідник з кольоровою обгорткою та кольоровими оголошеннями і графічно зроблений дуже добре.

— З фондами складно і я досі мушу докладати звичайно із власної кишені. Найбільший прихід є з оголошень, але їх обмаль. На щастя, здобуваю щораз більше передплатників серед чужинців, а в продажу одне число коштує 2 гривні.

— Я просто не уявляю собі як ви здобуваєте всі ці інформації про культурне життя Києва на черговий місяць. Здавалося б, що до того потрібен цілий штаб людей.

— Бачите, я почала видавати цей довідник, коли завважила, що в Києві перебуває величезна кількість і чужинців, і українців з діяспори, які не мають ніякої можливости дізнатися в часі своїх звичайно ділових зайнять та зустрічей що діється в тому часі у столиці та які цікаві культурні чи навіть спортові імпрези саме відбуваються. Тому я збираю всі можливі інформації та подаю їх в українській та англійській мовах. А мусите знати, що дістати інформації від наших установ, театрів та інших не є так легко. Деяким просто не залежить на тому, щоб їхні імпрези рекламували, зокрема коли вони оплачувані урядовими чинниками. Але я стараюся подати все якнайточніше на кожний місяць.

— Завважуємо, що в цих місячниках є також статті. — Чи ви їх замовляєте, чи пишете самі і чому?

— Я стараюся справді в кожному числі дати одну коротку інформативну статтю на різні актуальні культурні теми. Звичайно

(Закінчення на стор. 3)

В АМЕРИЦІ

НЕДАЛЕКО МІСЦЕВОСТИ Сакраменто у Каліфорнії в неділю, 19-го жовтня, військова бригада знешкодила кілька бомб з часів В'єтнамської війни, котрі під час прокладення нових залізничних рейок у суботу, 18-го жовтня, зовсім припадково знайшли робітники. Хоч знищення тих бомб не нанесло будь-якої шкоди в околиці, то місцева влада все ж таки беручи до уваги безпеку населення, евакувала багатьох. Залізничне підприємство Юніон Пасифік,робітники, котрого найшли згадані бомби, відклало будь-які дальші праці в тій околиці до часу, поки військові інженери не перевірять чи немає ще десь інших бомб. Тому 24 роки — 28-го квітня 1973 року, цими рейками проїздив вантажний поїзд наладований бомбами для В'єтнамської війни. Під час зупинки деякі бомби почали вибухати, на щастя не було жертв і місцева влада думає, що щойно найдені бомби це залишки зі згаданого транспорту.

НОВА АДРЕСА УНСоюзу, „СВОБОДИ" і „Українського Тижневика"

SVOBODA
P. O. Box 280
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800
(800) 253-9862
UNA Fax: (973) 292-0900
UW. Fax: (973) 644-9510

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510.

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Parsippany, NJ

Невизначеність життя імігрантів

За свідченням газет "Ню Йорк Таймс", "Дейлі Нюз", "Ню Йорк Обзервер", експерти вважають, що психологічний стан імігрантів суттєво погіршується. Вони також стверджують, що зростання самогубств найхарактерніше для іміграції останнього часу. Більше того, експерти переконані, що статистика не дає повної картини, так як родини часто не бажають, щоб спроби покінчити з життям стали відомими ширшому загалові. У чому причини самогубств серед імігрантів? Головними серед багатьох факторів є безперспективність, інтелектуальне і моральне пригнічення людей. Головні проблеми, що підштовхують імігрантів до фатального рішення, — мовні, культурні труднощі та конфлікт поколінь у родині.

Згідно з пануючим донедавна стереотипом, "рашенс" (до цієї категорії корінні американці чомусь вперто відносять усіх вихідців з колишніх республік СССР) енергійні, освічені, кмітливі, швидко та успішно пристосовуються до нових умов. Останнім же часом, однак, про отих "рашенс" виникли інші уявлення: невдячні, надмірно вимогливі, не вміють переборювати труднощів, виявляти особисту відповідальність, капризні, на все нарікають...

Дивлячись на життя в Америці через рожеві окуляри, люди часто розраховують на допомогу американського Уряду і благодійних організацій. І тому не дивно, що із свідомістю відбуваються метаморфози: спочатку — "в Союзі все було жахливо"; через півроку — "все жахливо в Америці". Не можна відкидати, що престиж духових, культурних вартостей, освіти в СССР був вищим, ніж у ЗСА. Ті, які орієнтовані на ці вартості, потрапляють у більш складне становище. Американський психолог П. Берґер виділяє дві категорії імігрантів. Перша — ті, які оглядаються назад. Саме ці люди переходять кризові моменти. Легше тим, які дивляться в нове прийдешнє, хай і з усіма його труднощами.

Донедавна в імігрантів було надійне сховище: велфер, можливість соціяльної допомоги непрацезданим (SSI). Тепер відчуття захисту втрачене. Люди бояться, що навіть у похилих віком і хворих оту допомогу можуть забрати. В цих умовах різко підскочили психологічні проблеми, розмови про самогубства. Д-р Берґер переконаний, що навіть думки, розмови про самогубство — дуже тривожний симптом. Коли людина говорить про це, вона хоче привернути увагу до своїх проблем. Звичайно, справа далеко не завжди закінчується трагедією, в цьому є й театральність. Однак, іноді гадають, що якщо людина говорить про самогубство, небажання жити, то це тільки слова. На жаль, це не так. Статистика засвідчує: ніде в світі не приймають стільки ліків для підтримки психіки, як у ЗСА. Тим не менше, відсоток імігрантів, які потребують такої допомоги, вищий. Не менше чверті їх потребують професійної лікарської допомоги. Проблемою молоді, між іншим, є алькоголізм, наркотики.

Для успішної адаптації імігрантів П. Берґер називає два визначальні фактори: наявність групової підтримки (в родині, широкому колі друзів, громаді) і оптимістичне наставлення. В певному сенсі, д-рові Берґерові, який вважає, що серед "своїх" легше, можна заперечити. Бо хоч для багатьох з імігрантів американці — чужопланетяни (як і імігранти для американців), з ними, все ж, легше. Їх психіка здоровіша, стиль спілкування легший. Ніхто не завдасть такого болючого удару, як "свій", котрий знає ваші слабі місця. І ніде немає такого суперництва ("ким був", "ким став", "хто є хто"), як серед "своїх". Між тим, вважає П. Берґер, людина почувається добре, якщо її самооцінка дістає підтримку. Природним є прагнення бути там, де атмосфера сприятливіша та де вдається уникати травмуючих стосунків. Добре, якщо людина почувається ліпше в новому середовищі, ніж з групою, до якої вона належала раніше. А взагалі — найкраще, якщо вдається поєднувати старі й нові традиції, норми, звички. Звичайно ж — конструктивні.

Д-р Берґер нагадує правило: якщо поводитися з людиною, як з психічно хворою, то вона й поводитиметься, як хвора. Якщо ж поводитися з нею нормально, то навіть психологічно непередбачувана людина буде ближчою до норми. Щоправда, П. Берґер не взявся беззастережно ствердити, що власне з таких позицій пробує підійти до імігрантів Америка...

Д-р Роман Барановський

КУРЙОЗИ І ПАРАДОКСИ В УКРАЇНІ

З відродженням незалежности України і створенням укаїнської держави у 1991 році мали місце різні дивовижні і парадоксальні явища, які заподіяли Україні багато шкоди. У той час великої евфорії ці явища пройшли мимо уваги. І хоч вони були очевидні, їх всіляко виправдувано — чи то як наслідками і залишками совєтського страшного режиму, розгубленністю, нездібністю молодої урядової адміністрації подолати усякі неполадки тощо. Але з того часу минуло вже шість років, а ці дивовижні явища, все ще не припинилися. Нагадаймо тільки деякі з них, що мали місце в останньому часі, у 1996 і 1997 роках.

У відзначенні першої річниці прийняття Конституції України в 260 місцевостях взяло участь понад 400,000 громадян України. Демонстрували теж ліві сили в Донецькому, Луганському, Дніпропетровському, в Криму близько дві тисячі осіб, а в Києві гасла трьох тисяч осіб звелися до вимоги скасування нової Конституції України і резиґнації Президента. У вічу взяв участь лідер соціялістів і голова Верховної Ради Олександер Мороз. Учасники виступали із закликами готуватися до осіннього крайового страйку з метою „зміни влади в Україні", відмовитися від співробітництва з НАТО і вступити до союзу Росії і Білорусі. В Луганському не святкували День Незалежности, хоч у парку зібралося кілька тисяч осіб, але комуністи провели віче проти державности.

Парлямент обмежив доступ журналістів до депутатів України. Урядові установи збільшують свій тиск і вплив на засоби масової інформації, а редактори, які критикують Уряд, зазнають пограбування і побиття.

Шокуюча була вістка в пресі, що в Україні закрито 88 загальноосвітніх шкіл. Нових шкіл цього року відкрито всього 25, на 10,000 учнів, у той час, як раніше щороку відкривалося до 200 шкіл. У середніх школах бракує 5,000 учителів. Ці пости на сьогодні заповнені пенсіонерами і студентами з незакінченою освітою. 50 шкіл (26 у Донецькій і 24 у Чернігівській областях) не розпочали працю, бо їм заборговано зарплатню не лише за 1997, але й за 1996 рік. І це діється у час, коли справа шкільництва і освіти в Україні є однією із найбільш вітальних проблем.

Ліві парляментаристи, об'єднавшись у міжфракційну групу „За співдружність суверенних слов'янських держав", вимагають „зміцнити зв'язки між братніми слов'янськими народами".

Міністра юстиції Сергія Головатого звільнено з посту за те, що він скритикував українсько-російську угоду щодо Чорноморської фльоти і заявив, що 11 точок цієї угоди суперечать Конституції і законам України. Він теж був одним з тих, що вели завзяту боротьбу з корупцією і харабництвом — одним з найбільших лих України.

З досвіду знаємо, як важливим є розвинений туризм, що може збагачувати країну. Кожна країна робить все можливе, щоб туризм процвітав. А тим часом в Україні введено закон про невидавання віз на кордоні тим, що приїжджають з країн, де є українські консуляти. Недавно деяких американських туристів відіслано з летовища в Борисполі додому, бо не мали віз. Таку утруднення дуже шкодять туризмові в Україні.

Знаємо, як дуже важливим в економіці є капіталовкладення чужих інвесторів і успіх, узалежнений від прихильного наставлення уряду до них. А тим часом неясні закони чи просто їхня відсутність дуже утруднюють можливість капіталовкладень від чужинців, які бояться ризикувати.

Але взяти таке: світової слави огнища науки і освіти — Печерська і Почаївська Лаври все ще перебувають у власності Московського Патріярхату, антиукраїнська роля якого нам аж надто добре відома з історії.

Співробітник Інституту Народознавства Національної Академії Наук України Оксана Сапеляк описує на сторінках „Свободи", що у Львові, де є всього не цілих 30 відсотків російськомовного населення, керівні пости, у тому числі крісла директорів підприємств займають неукраїнці. Сьогодні вони володіють майже всіма кав'ярнями, готелями, ресторанами тощо. Весь капітал опинився в руках колишніх керівників і партійних функціонерів.

Незвичайно зворушливою була вістка в пресі, що депутат Верховної Ради України від Іршавської округи Віктор Медведчук відмовився від своєї платні в парляменті і різних грошових додатків — на

(Закінчення на стор. 3)

Роман Кухар

У лавровий вінок Б. Лепкому

Невтомний у своєму промощуванні повернення Богдана Лепкого Україні, д-р Роман Смик вписав чергові видання у рясний реєстр ювілейного відзначення 125-річчя поета. Після трьох мемуарних книг, присвячених Лепкому, та докторської дисертації Віолетти Соколової на тему трилогії „Мазепа", появилась у безпосередній черзі, одна за одною, ціла низка публікацій, виданих заходами й коштами нашого дбайливого сподвижника поетової творчости, що так суттєво збагачує багатогранний фонд Лепкіяни. Недаремно називає д-ра Смика голова Національної комісії з питань повернення в Україну культурних цінностей, мистецтвознавець, проф. О. Федорук, „полум'яним проповідником великого письменника й мистця Богдана Лепкого".

Між останніми видавничими здобутками поетового свояка й куратора його архіву, д-ра Смика, варто назвати передусім наукову працю „Богдан Лепкий в духовій історії України" молодої аспірантки Тернопільського Державного Педагогічного Інституту, авторки численних лепківських розвідок, Надії Лисої. У своїй студії, спертій на багатій літературі, зокрема на широкому листуванні й публіцистичних працях Лепкого, 25-річна дослідниця зосереджується на формативній стадії та розвитку національного світогляду Богдана Лепкого — патріота, корифея відродження XX століття, ідейного соборника і громадянина, передового поета, прозаїка й талановитого мистця.

Збірник пісень п. з. „Вітер рідного Поділля" (друге видання), на слова Б. Лепкого (в цілому 19 пісень, в тому числі 10 із фортепіяновим достроєм) — композицій, надхнених поетовою Музою, літераторки, музичної й музейної діячки Ярослави Мазурак, творчої громадянки Бережанщини.

Збірка 10 музичних творів до слів Б. Лепкого — сольових і хорових пісень з фортепіяновим строєм, п. з. „Звук підгірської трембіти" — композиторів з одної родини, Амалії й Івана Фіцаловичів. Збірці передує „Заквітчане слово" Ярослави Мазурак.

Поетична збірочка 19 віршів, на правах рукопису, народного поета Миколи Горішного у присвяті Богданові Лепкому, із вступом і портретом автора, є гарною ілюстрацією сердечного почуття вдячности й оцінки з боку представників народної творчости супроти заслуженого сина України.

До названих видань слів ще додати окреме збірне число київської газети „Українська Мова та Література" (чч. 25-28, 1997 р.), повністю присвячене Б. Лепкому. Між матеріялами цієї публікації вирізняються статті лавреата премії ім. Братів Лепких, академіка Федора Погребенника, розгляд наукової діяльности Б. Лепкого, авторства Володимира Дорошенка, зразки поетичної творчости Лепкого, уривки з його листування під час „важких митарств", репродукції грамот з нагоди поетових ювілеїв, зокрема з приводу вручення йому почесного мазапинського перстеня. Світлини поета, членів його родини, приятелів і співробітників з різних періодів життя (включно із спільним фото з Василем Стефаником) підносять ціну тієї унікальної публікації.

Багатюща мозаїка обговорюваних творчих внесків до найновішої Лепкіяни є черговим цінним причинком до прославлення поетового імени та вплетеними нетлінними листками в лавровий вінок Богдана Лепкого. Operae premium est! (Належність віддана по заслузі!).

Як інформує проф. О. Федорук: „Я щойно з Бережан, спеціяльно їздив на оглядини місця для пам'ятника Б. Лепкого, а в Тернополі дивився, як викінчують скульптуру поета з-під долота талановитого мистця Івана Сонсядла. Незабаром розпочнуться ювілейні дні".

Олег Гнатко,
Донецьке

Дотик до невмирущого

Дехто може бачити старовинні українські рушники та сорочки лише на альбомних малюнках або, у кращому випадку, під склом музейних вітрин, а про те, щоб потримати ці безцінні речі у власних руках, навіть не мріє. Майстер традиційного народного мистецтва України Наталка Коцур радить таким зайнятися пошуковою роботою, бо важко навіть уявити собі, скільки витворів народних майстринь минулого ще й сьогодні чекають свого часу у містах і селах нашої держави. Знайти ці речі, зберегти їх, вивчити взір і спробувати втілити набуті знання у власні візерунки — саме це ставлять собі за мету члени Клюбу народної вишивки „Світлиця", що вже третій рік працює у Донецькій Обласній Науковій Бібліотеці. У книзі обліку праці клюбу перелік подібних знахідок займає декілька сторінок і поруч з описом тієї чи іншої вишиванки або рушника є позначка: „Має історичне значення". Як, наприклад, два рушники завдовжки 2,5 м. кожний, оздоблені народним взором, який виконаний червоними і чорними нитками. Належать вони до витворів О. Холоші, яка 1900 року народилася на Полтавщині, а відшукала їх сама Н. Коцур на Донеччині.

Це вже історія. А своєрідним містечком з неї у сучасність є персональна виставка Ганни Косенко, яка щойно відкрилася у приміщенні клюбу на третьому поверсі бібліотеки. Не пестило життя цю жінку, яка напередодні Другої світової війни закінчила середню школу в рідному селі Волковці Ременського району на Сумищині, а на самому початку 50-их років у пошуках праці приїхала у Донбас. Від бабусі й матінки прейняла вона мистецтво народної вишивки, і ось вже протягом десяти років бере участь у різноманітних виставках. На її рушниках, подушках та серветках — традиційні квіти, українські дівчата у національному вбранні, різдвяні свічки, а з кольорів переважають блакитний і жовтий. Дивишся на цей доробок і відчуваєш, як передається тобі легкий жіночий сум за роками, що минули...

Показ вишивок майстрів і кандидатів на майстрів вже став у клюбі традиційним. А ось у вивченні рідної мови зроблено лише перші кроки. До речі, зайняття ці були внесено у плян праці „Світлиці" на прохання самих її членів. Погодимося із ними: не має морального права носити звання народного майстра людина, яка певною мірою не опанувала багатство мови свого народу. А про долю української мови у Донбасі годі й говорити. Наукова праця О. Потебні „Мова, національність, денаціоналізація", яку 1992 року видала Українська Вільна Академія Наук у ЗСА, тепер є підручником для членів клюбу, так само, як і книга В. Іванишина та Я. Радевич-Винницького „Мова і нація" (Дрогобич, „Відродження", 1994 р.). Кожне засідання „Світлиці" починається з вивчення декількох сторінок цих видань.

Якщо вже зайшла розмова про книжки, то треба відзначити, що бібліотека відчуває велику потребу у літературі і сподівається у цьому пляні на допомогу діяспори. Крім того, вона має велике бажання встановити зв'язки із громадськими організаціями ЗСА в галузі гуманітарної і просвітницької діяльности. На думку заступника директора бібліотеки Олени Башун, таке співробітництво буде активно сприяти поширенню української культури на зрусифікованому сході України.

Але, як відомо, задуми можуть залишитися на папері, якщо ініціяторам немає на кого спиратися. У „Світлиці" такої проблеми нема. Самовіддано працюють над збереженням батьківських традицій майстри декоративно-прикладного мистецтва України Ельвіра Астапенко та Лариса Кравченко, майстер традиційного народного мистецтва України Ізольда Яхно, постійно відчуваючи дієві підтримку з боку співробітників Донецького обласного будинку народної творчости Людмили Кобець, Зої Хмари та Музи Аслиддінової, вбачаючи своє завдання у відродженні народних звичаїв та традицій.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Петро Кононенко,
Київ

З Україною в серці

II

— А щодо засобів досягнення мети, — каже керівник Шкільної Ради, що проводить свій 13-ий педагогічний українознавчий форум, — то ми мислимо в єдності виховання й навчання, професійність і патріотизм, всеукраїнський і міжнародний досвід. І звичайно ж, досвід та новаторські пошуки наших педагогів. При цьому ми мислимо в єдності і самі предмети: гуманітарні, суспільні і природничі, бо вони тільки в єдності виражають сутності і українознавства, і української людини, і освіти. А втім — подивіться матеріяли досвіду наших педагогів.

І знову читаю програмні положення шкіл українознавства: глибинне опанування й поширення (!) української мови в ім'я „кращого й успішнішого передання духовних надбань українського народу", як і „передання знань з українознавства з метою дати молоді основу кращого розуміння країни її батьків і щоб вона успішніше використала знання для поширення правди про Україну... Скріплення української ідентичности та пов'язаности з українським народом". „Програма виховно-навчальної праці школи охоплює як інтелектуальне виховання, так і національне, релігійно-моральне, суспільно-громадське, естетичне, емоційно-вольове, фізичне...", а „увесь виховний персонал школи повинен бути свідомий того, що завдання школи українознавства не замикається тільки пізнанням та вивченням фактів, дат, життєписів; у школі має проходити важливий виховний процес, на який покладається не тільки розуміння і вживання культурних надбань, але і формування нових поколінь на існуючій національній культурі... формування власних понять, власних ідеалів", програм (концепцій) поступування.

Особливу ролю у досягненні мети має відігравати українська мова — не тільки основний предмет навчання, а й феномен, „у якому концентрується навчання всіх інших предметів" (історії й географії, релігії і культури (матеріяльної та духової) і який є засобом „що формує розум і серце та закріплює національну ідентичність..."

— На практиці, — відповідає Є. Федоренко, — і в нас є багато проблем. І загальносуспільних, як от проблема гуманізації освіти. Адже немало випускників шкіл не цікавляться питаннями духовости. Навіть не читають художньої літератури. Їхні інтереси прагматичні. Це плата за технічний проґрес і добробут, за раціоналізм і космполітизм. Але є й суто українські: частина батьків англізувалася, і це передалося й дітям. А втрата національних інтересів спричинила й великі втрати в сферах емоцій, психіки, ціннісних орієнтирів, зрештою — не тільки моралі, етики, а й інтелекту. Ми передбачаємо комплектність і системність вивчення української мови й літератури, географії і культури, природно — уроків історії. Наприклад, школа Н. Хойнацької підготувала два посібники з історії України. Так само ми стоїми за єдність зусить батьків і школи, України й діяспори.

— Дуже бажано, щоб інфекція раціоналізму, одномірности не поширилася й на Україну, — зазначає Є. Федоренко. — Бо моє знайомство з Харковом, іншими областями України насторожує. І у вас є елементи дегуманізації...

Коли б же тільки елементи. Міська Рада того ж Харкова ухвалила надати статусу офіційної російській мові, мові іншої держави, в ім'я подальшого витіснення української, Конституцією визнаної державною. Однак атиконституційна акція лишилася непокараною. Не дивно, що на цей шлях стали й обласні ради Донецького, Луганського. Більшість вищих навчальних закладів лишаються в лещатах зросійщення — і мовного, й ідеологічного. А владні структури мовчать. Зате не поодинокі випадки, коли люто воюють з українознавством, посилаючись на пріоритети „загальнолюдських" цінностей. Мовби українське — не загальнолюдське, а лише „хуторянське", а любов до „вселюдства" може змінити любов до рідної матері (отже, й Землі, нації, мови, культури) та увільнити народ (державу) від здійснення власної історичної місії, без чого, до речі, й „вселюдство" втратить енергію творення, розквіту, цілісної волі в системі Космосу. Головна сила життєтворення — любов. А в Україні є багато сил, які спеціялізуються на українофобії, на ненависті.

— Для нас українознавство, — зазначає директор школи з м. Чикаґо Надія Хойнацька, — це україно-любство. На жаль, є родини, в яких не читають навіть „Кобзаря", і це в той час, коли нашого генія шанують і в далекій Японії. Є брак знання про наше коріння, є брак національної свідомости, захоплення чужим, дешевим, але блискучим. Тому роля учителя в школі українознавства є дуже важливою. Учитель мусить любити вчити, любити дітей... Кожна дитина — це окремий світ, що має свою індивідуальність, тому учитель має бути добрим психологом, любити свід предмет і знати, що світ — безліч людей і народів, а Україна у нас — одна!

„Який батько — такий син"... То ж вражає єдність думок і переконань педагогів і випускників.

— Найщасливішим днем мого життя був день проголошення незалежности України. З'явилася найзаповітніша мрія — закінчити освіту у ЗСА та повернутися для праці в Україні. Сподіваюся, — говорить Йосиф Сабір, — що оволодівши професією генетика, я зможу допомогти жертвам Чорнобильської катастрофи.

— Я горда зі своєї приналежности до української громади, — наголошує Анетка Поливка, що, до речі, вивчала філологію і в Оксфордському університеті, — і буду старатися своєю майбутньою працею та вмінням принести багато користі тут і в Україні.

— Я мрію стати лікарем, а найголовніше — хочу бути добрим українцем та доброю людиною, — ніби підсумовує Олександер Меланик.

З глибоким внутрішнім задоволенням Є. Федоренко зазначає:

— Таких шкіл у ЗСА та Канаді, отже — й прекрасних педагогів та учнів, багато.

Закінчення буде

Курйози...

(Закінчення зі стор. 2)

користь дітей-інвалідів. Він сказав: „Коли держава не в силі заплатити учителям, лікарям по пів року, коли на підприємствах не отримують грошей, а пенсіонери місяцями не бачать навіть своїх мізерних пенсій, коли багатодітні родини уже забули, що це таке — підтримка держави, я як представник вищого законодавного органу, якому держава реґулярно видає заробітну платню, на хочу бути у кращому становищі, між мої виборці”. Отож ще є шляхетні гуманні одиниці, чутливі на людську біду. Україна сьогодні дуже потребує таких людей.

Коли з нагоди 50-річчя закінчення Другої світової війни Уряд України нагороджував медалями колишніх вояків, серед них не було ні одного дивізійника, бо, мовляв, вони воювали в „чужих уніформах”, тобто до дивізійників застосовано подвійний стандрт, бо серед відзначених більшість було таких, що воювали власне в чужих, російських, уніформах.

Накінець — приїзд Патріярха Російської Православної Церкви Алєксія II на зустріч із Вселенським Патріярхом Вартоломеєм в Одесі — це подія, яка кричить о пімсту до неба. Патріярх УПЦ Київського Патріярхату Філарет справедливо звинуватив Патріярха Алєксія II в „релігійному імперіялізмі” і сказав, що ця візита є передусім „політичною акцією” та що вона показує „слабість українського уряду”.

А Вселенський Патріярх Вартоломей заявив відверто, що визнає православні церкви тільки під Московським Патріярхатом. А він же має прибути до Бавнд Бруку і там його мають привітати в осередку українсько-американського православ'я! Щоб почути від нього те саме?

Ці інформації подані за пресою і вони можуть бути перебільшені або не надто точні. Деякі українці, що перебралися на постійне із ЗСА до Києва, кажуть, що і тутешня, і преса в Україні подає перебільшені неґативи. Вони впевняють, що стан в Україні тепер кращий, як був і що позитивне перемагає.

А все ж факти підтверджують, що Москва не змінила своєї загарбницької політики відносно України і, де тільки може, шкодить молодій українській державі.

Як довго ще Уряд України буде толерувати такі злочинні акції Москви і парадоксальні явища, які підривають основи державного будівництва?

У ПОНЕДІЛОК, 20-ГО ЖОВТНІЯ, головний прокуратор Ізраїля Еліякім Рубінштайн вирішив, що 17-річного втікача від американської справедливости Семюела Шінбейна можна видати на суд до ЗСА, де його оскаржено у вбивстві та розчленуванні тіла 19-річного Альфредо Енріке Телльйо. С. Шінбейн втік до Ізраїля, де на базі горожанства свого батька вимагав для себе також признання ізраїльського громадянства. Ізраїльський закон не дозволяє видавати на суд до іншої країни своїх громадян. Одначе головний прокуратор заявив, що ізраїльське міністерство юстиції не уважає С. Шінбейна громадянином Ізраїля, але його адвокат Дейвид Лібай, колишній ізраїльський мініетер юстиції, відразу сказав, що буде вносити відклик в справі такого рішення.

ЛИСТОПАД — ЦЕ МІСЯЦЬ УКРАЇНСЬКИХ ВОЄННИХ ІНВАЛІДІВ

Просимо про щедрі датки для інвалідів і потребуючих допомоги колишнім воякам останніх наших змагань за державність в Україні.

Датки проситься пересилати на адресу:

Social Service of Ukrainian War Veterans
Ukrainian Educational & Cultural Center,
700 Cedar Road, Rm-122A, Jenkintown, PA 19046

Видання книжок для дітей

Видавнича Фундація „Українська Книжка”, яка заснована і діє в Ню Йорку, звертається до вас з проханням допомогти в її розбудові і зміцненні. Насичення українських ринків російською літературою зобов'язує творчих людей-українців шукати шляхів і способів, щоб повернути славу рідної літератури, щоб в українських видавництвах видавалися українські книжки. Ми неодноразово читаємо в україномовній діяспорній пресі про катастрофічне становище з українськими книжками в Україні, але поза всілякими іншими, не менш важливими, справами не звертаємо на це уваги.

Сьогодні Видавнича Фундація вже видала кілька книжок в Україні, а тепер підготувала до видання книжку для дітей — для молодшого і середнього юнацтва — під назвою „Вакації з бабунею”, яка в конкурсі п. н. „Бабуся нашого часу”, що його проводив СУА в 1994 році, була в числі кращих творів. Книжка написана на підставі правдивої історії України, на основі рідних традицій, що допоможе виховувати майбутні покоління в національно-патріотичному та релігійному дусі. Книжка ілюстрована чорно-білими малюнками мисткинею Ерікою Слуцькою.

Нещодавно фундація звернулася через газету „Національна Трибуна” за підтримкою до українських фінансових, жіночих організацій, читачів та людей доброї волі. Книжка знаходиться в друкарні в Україні, потрібні фонди, щоб її надрукувати: 2,000 примірників коштуватиме 2,000 дол.

На наше прохання відгукнулися допомогою: Кредитова Кооператива „Самопоміч” в Чикаґо — 200 дол.; Кредитова Кооператива „Самопоміч”, Н. Дж. — 200 дол.; Товариство „Самопоміч” в Чикаґо — 50 дол.; Євген Бачинський з Клівленду, Огайо — 50 дол.; Марія і Маріян Чабан з Елмгдирст, Н. Дж. — 30 дол.; Ірина Камінська з Чикаґо — 20 дол. Всього зібрано 550 дол.

Усім жертводавцям щира й сердечна подяка за підтримку та розуміння важливости нашої спільної справи!

Звертаємося до всіх українців, організацій, а окремо — до молодіжних та жіночих — допоможіть здійснити нашу справу! Книжки друкуються в Україні і будуть там розповсюджені по школах і бібліотеках через обласні Т-ва „Просвіта”. Видавнича Фундація „Українська Книжка”, як громадська організація, не заробляє на них, навпаки — вона організовує і здійснює всю творчу працю над книжкою, яку видає, доводячи її власними силами, безкоштовно, до друкарні. І тільки за друкування потрібно заплатити. І тут вона здійснює організаторську ролю, намагаючись знайти шляхи до жертводавців, які можуть допомогти коштами.

В найближчих плянах Видавничої Фундації — видання книжок для дітей, які будуть нам за це вдячні.

Якщо ви переймаєтеся українською справою, то не можете не підтримати фундацію. Сподіваємося на ваше вирозуміння і добру волю. І наперед щиро дякуємо.

Пожертви можна надсилати на адресу: Publication Fundation “Ukrainian Book”, 18 Briarwood Rd., Fl. Base, Jersey City, NJ 07305 or Sev. Acc. #19296-00, Self-Reliance [NY] Federal Credit Union, 108 Second Ave., New York, NY 10003.

Любов Часто

ПОДЯКА

6-го серпня 1997 р. відійшла у вічність наша найдорожча ДОНЯ, ДРУЖИНА, МАМА, СЕСТРА, КУЗИНКА і БРАТОВА

св. п.

ІРИНА з КОВШЕВИЧІВ ГАСЮК

Цією дорогою висловлюємо щиру подяку всім людям доброї волі, які усно, телефонічно чи листовно нам співчували й піддержували нас морально в цих невимовно важких хвилинах нашого горя.

Особливо дякуємо всім тим, ласкавим людям, що впродовж недуги нашої найдорожчої докладали багато зусиль, щоби облегшити її біль і сум, а після її відходу у вічність допомогли у похоронних відправах та вшанували її пам'ять.

Дякуємо парохові церкви св. Миколая у Вільмінґтоні, Делавер о. Ґорові за уділення Тайни Єлеопомазання, за похоронні відправи, а особливо за глибоку і до сліз зворушливу проповідь під час Служби Божої.

Глибоко вдячні Софії Геврик та Мирославові Києві за цінну й незаступиму поміч під час похоронних відправ та тризни.

Щиро дякуємо Любі Турчин за її увагу, посвяту та любов під час недуги покійної.

Глибока наша вдячність Першій Стежі Оксані Коропецькій і д-р Ларисі Онишкевич, які прощали нашу дорогу від Пластового Племени „Перші Стежі“ на її мандрівку у вічність.

Сердечно дякуємо співробітникам нашої дорогої д-рові Toni Mogg і Ann Seidner за їх зворушливі слова під час тризни.

Особлива подяка Ані Севидж — кузинці покійної за її слова-спомин з дитячих років.

Щира подяка Софії Геврик, Терені Бень, Наталії Коропецькій, а особливо Ann Seidner і багатьом іншим, які докладали багато зусиль, щоби допомогти нам в дуже, а дуже важких хвилинах нашого горя.

Щира подяка Марігнові Козієві за його увагу, труд і поміч у цих трагічних днях.

Накінець, ми невимовно вдячні членам пластового племені „Перші Стежі“, які так щедро огорнули любов'ю нашу дорогу і незабутню, в останніх днях її життя і доложили багато труду і уваги в часі похоронних відправ.

Щиросердечно дякуємо всім тим, що жертвували на Служби Божі за спокій душі покійної, прислали квіти та зложили численні пожертви на: фонд „Відродження“, „нашої Української Рідної Школи“ у Філядельфії, фонд ім. Ірини Гасюк, української бібліотеки при Українському Культурно-Освітньому Центрі у Філядельфії, Український Музей в Ню Йорку, Будівельний Фонд Українського Музею в Ню Йорку, Пласт в Україні, Дітям Чорнобиля, Chornobyl Relief Fund, World Information Transfer Inc., церкву св. Івана Хрестителя у Гантері, Ню Йорк.

НА ПОМИНАЛЬНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ пожертвували:

Плем'я „Перші Стежі“, Archmere Academy — Class of '98, Mothers Guild of Archmere Academy, Rita and Kurt Maute, Mr. and Mrs. Carl S. Campion, Anna and Joseph Quinn, William Curran, Stella Keen and son, Rita Connelly, Marie Krynski, Ethel and Robert Joyce, Mr. and Mrs. Hoar, Pauline Shanahan, Irene and Walter Svekla, Eugene Maisano, Barbara and Edward McErlean, Patricia and Daniel Starin, Renata Worth, Donna Zak, Lydia and Edmund Vergard, Betsy Boyle, Janet Bowden, Mariann Huk, Nancy and Vincent Lowry, Mark Rand.

НА ПОМИНАЛЬНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ в СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ:

Всі городища пластового племени „Перші Стежі“.

КВІТИ ПРИСЛАЛИ:

Пластове плем'я „Перші Стежі“, „Наша Українська Рідна Школа“, д-р. Лариса і д-р. Мирослав Киї, родина Літкевичів, родина Севидж, Barbara and Robert Koval and Gerald Watson.

НА ФОНД „ВІДРОДЖЕННЯ“ В ПАМ'ЯТЬ ІРИНИ ГАСЮК „НАШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ РІДНОЇ ШКОЛИ“ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, ПА:

по 100 дол. д-р Лариса і д-р Мирослав Киї, Борис Дурбак, д-р Дарія і Ігор Лисі, д-р Марта і д-р Святослав Трофименки, Марійка Гафтко-вич-Сій, Катря Ковшевич, Марійка і Лев Іваськів, Ліда Кий і Христина Плюта, Анна і Іван Яворські;
по 50 Оксана і д-р Альберт Кіпи, Ярослав і Олег Плиси, Богдан Пазуняк і Софія Коропецька-Пазуняк;
30 Орися і д-р Тарас Новосівські;
по 25 Ліда і Михайло Белендюки, Віра і д-р Еміль Беї, Ірина і Петро Плис, Леся і Роман Городиські, Стефанія і Євген Зиблікевичі;
по 25 Людмила і Зенон Чайківські, родина Новаківських, Люба Турчин, Дзвенислава і Борис Захарчуки, Мирослава Волошин, Дарія і Михайло Лашини, Віра Сендзік;
по 20 Марія і д-р Зенон Городиські, Дора Горбачевська, Роксоляна і Михайло Луціви, Оксана і Іван Микитини, Мирослава Глушок, Марія і Михайло Глушаки, Юстина Надраґа, Люба Мриглотська, Ярослава Лабка, Ольга Дубик, Анастазія і Михайло Бойцуни, Надя і Іван Гафтковичі;
по 10 Бронислава Скорупська, Betty and Samuel Bookhart.
Разом 240 дол: Dr Tony Mogg, Dr. Jane Axon, Dr. Perry Habecker, Sue Lindlorg, Sue Taber, Bill Ashtón, Lee Brittingham. Lize Benks, Samantha McCoy, Camille Moore, Marilyn Flannery, Eileen Rule, Anne Seidner and Donna Zak.

НА ФОНД ім. ІРИНИ КОВШЕВИЧ-ГАСЮК УКРАЇНСЬКОЇ БІБЛІОТЕКИ ПРИ УКРАЇНСЬКОМУ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЬОМУ ЦЕНТРІ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, ПА.:

640 дол. Плем'я „Перші Стежі“.

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЮ ЙОРКУ:

50 Дарія Кузик;
25 Ольга Третяк.

НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В НЮ ЙОРКУ:

25 Дарія і Теодозій Самотулки.

НА ПЛАСТ В УКРАЇНІ:

50 Галина і Богдан Титли.

НА ФОНД „ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ“:

350 д-р Христина Дурбак.

НА "CHORNOBYL RELIEF FUND":

100 NAAP

НА WORLD INFORMATION TRANSFER INC.:

500 дол. Mr. Ronald De Silva;
100 Mr. Dorkas Fick-Mellecker.

НА ЦЕРКВУ СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ у ГАНТЕРІ, Н.Й.:

100 дол. Іка, Хозе і Олекса Касанови;
Марія і Теодор Угорчаки, родина Гарасовські, Мирослава Сіра, Соня Патрило, Ліда Крушельницька, Любомир Лампіка, Галина і Олександер Вербенці, Борис Дурбак, Тетяна Бутович, Галина і Богдан Титли, о. д-р Володимир Фіголь, Ліда Мартинець, Ольга і Даміян Поритки, Дана Кріль, Ольга Кобзяр, Стефа Пурій, родина Буків, родина Вижницьких, родина Грицинів, родина Ринасевичів.

Разом 200 дол.

„Київ...”

(Закінчення зі стор. 1)

пишу, як все інше, сама, бо моє завдання в першу чергу поінформувати чужинців про наші різні здобутки, успіхи чи взагалі про наше культурне минуле. Ось в числі за травень є інформативна стаття про Україну на виставці „Слава Візантії” в Метрополітальному музеї в Ню Йорку, в червневому про скарби Київського Державного Музею західнього і східнього мистецтва.

— Справді ми з подивом для цікавого і різноманітного матеріялу, який ви збираєте та ще так гарно оформлюєте.

— Для цього маю єдину допоміжну силу, Ірину Остроменську, бо все інше виконую самотужки. Навіть розвожу сама довідник по тих чужих підприємствах, що його передплачують або купують. Можна його також придбати в часі летів до Києва.

— Бачу однак, що ви видали також туристичний довідник на 1997–98 роки. Тут можна довідатися де дешево можна з'їсти, бо як розповідають тепер ціни в Києві солоні, хоча можна все отримати, що душа забажає.

— Про це я інформую на початку в інформативній статті „Київ сьогодні”. А сама я мандрувала по різних ресторанах, щоб написати про них точно та правдиво. В довіднику знайде приїжджий все, що потребує знати ще й з мапою середмістя Києва та підземних поїздів. Одним словом із тим довідником можна безпечно мандрувати по Києві.

— При усій цій величезній праці, що ви робите, ви мусите мати однак підтримку друзів, а передусім особисте вдоволення.

— Так, я себе „знайшла” в Києві під кожним оглядом. А передусім я зрозуміла тамошніх людей, сприйняла те, що вони мусять поволі перейти цю величезну психічну переміну, мусять звикати до іншого способу думання та реакцій. Позитивний процес іде, треба лише за ним слідкувати і його переживати. А ви в ЗСА і в „Свободі” добачаєте лише неґативи, невдачі, розчарування тих, які не вміють доглянути позитивних сторін. Ось візьміть хоча б успіх фестивалів „Червоної Рути” — ними охоплено знаменито сьогоднішню молодь. Чи знаєте, що підготова до того фестивалю іде цілий рік? Байдуже, що там коломийки звучать як „реп”, але це ж тепер в цілому світі музика, яку бажає чути молодь. Важливе, однак, що спілкуються українською мовою і що дають того вияв саме на фестивалі.

Я вас запевняю, що є багато позитивних моментів, тільки треба їх бачити і реєструвати. Чи знаєте, що в Києві відбувається в сезоні біля 50–60 професійних концертів місячно? Чи відомо всім, що тепер відкопують український барок і що чужинці дуже зацікавлені в усіх культурних виявах України, а не лише в гопаку чи „Запорожці”?

І. Стецура на коротко в Ню Йорку і наша розмова не може продовжатися. Але залишає вона ряд чисел „свого” місячного довідника, а ми, переглядаючи його щераз і щераз, стверджуємо, що завдяки праці одної її, кожний чужинець може бачити, що Київ не лише столиця України, але наскрізь европейська столиця, якою можна гордитися.

ПЕРЕБУВАЮЧИ У МОСКВІ, Джордж Сорос, відомий американський філантроп жидівсько-мадярського походження, у неділю, 19-го жовтня, заявив, що він упродовж наступних трьох років пожертвує 500 млн. дол. Росії для поліпшення опіки здоров'я, поширення освіти та перевишкіл колишніх вояків для праці у цивільному секторі. Цей останній даток Дж. Сороса зробить його передовим філантропом у Росії, перевищуючи навіть ЗСА, котрі уділили минулого року Росії закордонної допомоги в сумі 95 млн. дол. За останнє десятиліття 67-річний Дж. Сорос віддав майже 1.5 блн. дол. на допомогу так званим „відкритим суспільствам“ для поширення громадських свобід.

В П'ЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої найдорожчої МАМИ і БАБУНІ

бл. п.

ЗЕНОВІЇ ВОВЧКО КУЛЬЧИЦЬКОЇ

жертвуємо 1,000 дол. на будову Храму в Зарваниці.

Ліда, Мілтон і Осип Ґіффлер

В П'ЯТУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
дорогої МАМИ і БАБУСІ

бл. п.

МАРІЇ ДАНИШ

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

у суботу, 25-го жовтня 1997р.
о год. 8:30 ранку в церкві

св. Юра в Ню Йорку.

Просимо про молитви за спокій душі покійної

доньки — РОМА
— ТАЛЯ з мужем СТЕФАНОМ
внуки — ТАРАС
— ФУНЯ
— МАРКІЯН
— МАРУСЯ

У 40-ий ДЕНЬ СМЕРТИ
нашого дорогого МУЖА, БАТЬКА і БРАТА

бл. п.

ВОЛОДИМИРА ОБУЩАКА

буде відправлена
заупокійна

СВЯТА ЛІТУРГІЯ

в середу, 29-го жовтня 1997 р.
о год. 10-ій рано

в церкві св. Архистратига Михаїла в Дженкінтавн.

Про молитви за спокій душі бл. п. Володимира просять:

дружина — СТЕФАНІЯ
дочка — ВІРА
сестра — ГЕЛЕНА з родиною в Україні

У ЧЕТВЕР 16-ГО ЖОВТНЯ, помер у своєму помешканні в Остин, Тексас, почитний американський письменник, лавреат нагороди Пуліцера за свою першу опубліковану збірку розповідей п.з. „ Південно-тихоокеанські оповідання" в 1948 році, Джеймс Міченер. Джан Кінґс, довголітній приятель покійного, сказав, що причиною смерти були комплікації пов'язані з відмовою Дж. Міченера продовжувати свою залежність від діялізатора нирок, до якого він був постійно під'єднанний. У довіднику „Хто є хто в Америці" зазначено, що Дж. Міченер народився 3-го лютого 1907 року. Одначе у своїх спогадах з 1992 року він писав, що обставини його народження є дещо неясними, і він точно не знає коли він родився та хто були його батьки. Впродовж своєї 50-річної письменницької кар'єри він написав такі широко відомі твори як: „Ґаваї", „Першопричина", „Тексас", „Чесапік", „Аляска", „Сторіччя„ „Зависть" та інші з яких розпродано понад 75 млн. примірників.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

На шляху до фінальних ігор чемпіонату світу

В суботу 11-го жовтня ц.р. закінчилися кругові відбіркові футбольні ігри в 9-ти Европейських групах, переможці яких — Німеччина, Румунія, Голяндія, Еспанія, Болгарія, Австрія, Норвеґія, Англія і Данія — закваліфікувалися до фінальної рунди світового чемпіонату, що відбудеться літом 1998 року у Франції.

Репрезентації інших 9-ти країн, що зайняли позиції віцечемпіонів, за виїмком Шкотляндії, відбудуть додаткові ігри, переможці яких теж ввійдуть до фінальної рунди. Шкотляндія з найкращим рекордом входить туди автоматично.

Вже вильосовані пари додаткових ігор, які відбудуть між собою змагання вдома і на виїзді в днях 29-го жовтня і 15-го листопада: Росія–Італія, Україна–Хорватія, Мадярщина–Югославія і Ірляндія–Бельгія.

Свої останні змагання в 9-й групі Україна відбула зі збірною Вірменії в Єревані, де здобула перемогу вислідом 2:0. Переможні ґолі здобули Шевченко і Максимов. Саме завдяки тій перемозі репрезентація України втримала можливість продовжити шлях до фінальної рунди у Франції. Кандидатом на 2-ге місце була теж Портуґалія, але, здобувши на одну точку менше, вона не змогла перегнати збірну України. Вислідн репрезентації України в іграх 9-ої групи, що проходили протягом 1997 року:

Україна —	Північна Ірляндія	1:0
Україна —	Портуґалія	2:1
Україна —	Портуґалія	0:1
Україна —	Альбанія	1:0
Україна —	Північна Ірляндія	2:0
Україна —	Німеччина	0:2
Україна —	Вірменія	1:1
Україна —	Німеччина	0:0
Україна —	Альбанія	1:0
Україна —	Вірменія	2:0

Кінцевий показник табелі ігор 9-ої групи:

Країни	Точки	Ґолі
Німеччина	22	23:9
Україна	20	11:6
Портуґалія	19	12:4
Вірменія	8	8:17
Півн. Ірляндія	7	6:18
Альбанія	4	7:20

Склад репрезентації України: О. Шовковський, О. Суслов, О. Лужний, С. Боженар, О. Головко, В. Скрипник, С. Нагірняк, Ю. Максимов, Ю. Калитвинцев, В. Косовський, А. Шевченко, С. Ребров, Д. Михайленко, В. Ващук, Г. Орбу, Г. Гусин, І. Гецько. Головний тренер — Й. Сабо. Головним дорадником є тренер київського „Динамо" Валерій Лобановський.

В першій зустрічі з Хорватією не зможуть грати А. Шевченко і Ю. Калитвинцев, які в грі у Вірменії заробили жовті картки (попередження).

У четвер, 23-го жовтня „Шахтар" зустріне у себе вдома власника Чаші Італії, клюб „Віценза". Відплатна зустріч призначена на 6-го листопада ц. р. в Італії. Склад дружини „Шахтар": А. Нікітін, Д. Шутков, О. Бабій, В. Досенко, І. Жабченко, О. Коваль, С. Кочвар, І. Леонов, М. Старостяк, Г. Зубов, Ю. Чікрадзе, В. Яксманицький, О. Матвеєв, В. Новиков, С. Онопко, Г. Орбу, В. П'ятенко, Ю. Селезньов, О. Співак, С. Шишченко, О. Воскобійник, С. Дранов, М. Посткверія. Головний тренер — В. Яремченко.

Продовжуються ігри професійної ліґи України

Продовжуються ігри в усіх дивізіях першої половини футбольного сезону в професійній лізі України. В 14-ій рунді вищої дивізії львівські „Карпати" сензаційно перемогли у себе київське „Динамо" вислідом 1:0. Як виходить з пресових повідомлень, львів'яни грали жорстко, що переочував головний суддя Валерій Авдиш, який теж не призначив карний стріл у ворота „Карпат", що заслужив їх оборонець. Провід „Динамо" вніс скаргу до Професійної Ліґи України, що її розглянула дисциплінарна комісія, яка зарядила Авдишеві суспенду на два місяці. В. Авдиш досі мав марку найкращого судді в Україні. У висліді гострої гри у Львові зазнали контузій кілька чолових футболістів „Динамо" саме напередодні важливих ігор „Динамо" — Нюкастл Юнд. за Чашу чемпіонів Европи і важливих змагань репрезентації України з Вірменією.

Показник вищої ліґи України після 14-ої рунди (5-го жовтня 1997 р.)

Клюби	Точки	Ґолі
Дніпропетровське „Дніпро"	28	28:7
Київ „Динамо"	25	25:5
Донецьке „Шахтар"	25	25:12
Полтава „Ворскла"	25	21:20
Львів „Карпати"	24	12:12
Тернопіль „Нива"	23	21:10

Дальші місця займають: Донецьке „Металюрг" (21 точ.), Одеса „Чорноморець" і Кривий Ріг „Кривбас" по 17, Івано-Франківське „Прикарпаття", ЦСКА-Армія і Запоріжжя „Металюрг" — по 16, Вінниця „Зірка-Нібас" і Симферопіль „Таврія" — по 14, Маріюпіль „Металюрг" — 12 і Запоріжжя „Торпедо" — 2.

Зібрав О. Твардовський

УСК Ню Йорк — „Барстон Роверс" СК — 0:0

Ці змагання, що пройшли в неділю, 12-го жовтня, вирішували про тимчасове лідерство в 2-ій дивізії Космополітальної Сакер Ліґ у Ню Йорку, що його під сучасну пору займає 1-ша дружина УСК. У випадку перемоги суперників вони мали можливість зайняти ту позицію. Саме тому звітова зустріч пройшла емоційно, на площі точилася завзята боротьба, в якій футболісти обидвох дружин старалися вийти переможцями, але кінцевий вислід так і залишився „сухим" — 0:0. Отже, УСК залишився лідером II-ої дивізії; „Барстон Роверс" має на одну точку менше.

Резерва УСК теж закінчила ремісом 2:2 і, маючи одну гру менше, займає в показнику табелі ігор друге місце.

УСВТ „Ч. Січ" (жінки) — Гейзлет Юнайтед Сторм (жінки) — 2:2

Жіноча дружина „Ч. Січ" відбула 12-го жовтня важливу зустріч з лідером вищої жіночої дивізії Ґарден Стейт Сакер Ліґ, яку закінчила ремісом 2:2. Ґолі для „Ч. Січі" здобули Алета і Мокрій.

В показнику табелі ігор між 10-ма жіночими клюбами „Ч. Січ" займає друге місце.

Невдало проводять свої виступи футболісти першої чоловічої дружини. В чергових змаганнях на виїзді в Керні „січовики" зазнали високої поразки вислідом 1:4. Провід ланки очікує на закінчення сезону коледжових клюбів, з яких поверне ряд своїх вихованців.

А. Бігун доповідав у Пармі

В дні 8-го жовтня ц. р. о год. 7:00 вечора виступав в залі Шевченко Менор у Пармі з доповіддю на тему: „Найновіші відомості з господарського життя в Україні", Андрій Бігун теперішний комерційний аташе амбасади ЗСА в Україні. Свої молоді літа прелеґент проводив у Пармі. Тому також численно зібрана публіка сприймала його спостереження сердечно. Між слухачами були і молоді професіоналісти, товариші Андрія.

Вечір відкрив голова Дискусійного Клюбу інж. Іван Фур і привітав священиків в особах о. крил. Ярослава Шуста, жителя Шевченко Менор, та о. крил. Лева Тимкова, пароха церкви св. Андрея в Пармі, гостей із Закарпаття — Левка і Олени Довгович з Кошиць — та прелеґента Андрія Бігуна, зібраних гостей і попросив о. Я. Шуста провести молитву. Відтак коротко накреслив сильветку вже знаного нашому громадянству Андрія Бігуна. Андрій закінчив свої університетські студії на Університеті у Вашінґтоні і якийсь час працював у столичній бібліотеці. Прелеґент передав щирий привіт від амбасадора ЗСА в Києві Міллера і постійно перебуваючих та працюючих на різних постах в Україні українців зі ЗСА і Канади. Далі Андрій подав в ориґінальній формі „вінєток" і на прикладах „з життя на вулиці" патріотизм і посвяту людей, з якими йому доводиться співпрацювати. Прелеґент згадав і недавній свій побут у Львові та відвідини ратуша, де колись його батько Микола Бігун, політичний в'язень польських тюрем і Берези Картузької, був наочним свідком проголошення самостійности України 1-го листопада 1918 року. На одній з його численних конференцій і поїздок був і в Ялті, Крим, та із захопленням змалював красу гір і Чорного моря. А. Бігун підкреслив, що в Україні є економічна криза, але не до тої міри, щоб їй не можна зарадити. Наприклад, 100 колись люксусових курортів у Ялті, які колись були заповнені комуністичною елітою, тепер світять пусткою. Україні є конечні інвестиції так внутрішнього, як і закордонного характеру. Треба доконче змінити, поліпшити і знизити систему оподаткування, позбутися хабарництва і надмірної бюрократії, бракує послідовности в законах. В переговорах з більшими банками у ЗСА, Ситі Банк має відчинити свої філії в Києві. Будують готелі, але в тракті конструкції їх раптом не викінчується та лишається напризволяще. Це вина корупції, бюрократії та зловживань. Є мафіозні структури, але треба за всяку ціну не допустити до поширення їх у життєві ділянки економії України. Треба відбудувати здорову інфраструктуру. Проблемою є якісне виробництво, але як буде належна продукція, то ринковий збут знайдеться.

А. Бігун є членом Надзірної ради Міжнародного інституту менаджменту, організатором якого був Богдан Гаврилишин. Прелеґент подає статистичні дані, де, наприклад, на 10 великих підприємств в Україні їх пересічна продукція є тільки 15 відсотків можливостей, а тепер навіть обнизилася до 5 відсотків. Продуктивність дуже низька. Прелеґент торкнувся також проблеми виборів до Верховної Ради в березні наступного року і виборів Президента в 1999 році. Прийнято новий спосіб виборів, між іншим, досить скомплікований. Головною метою є об'єднати праві партії, щоб дати відсіч лівим, які завзято організуються. Тим разом процес виборів буде спеціяльно вийнятковим, і треба для того добре і розумно приготовитися. Прелеґент зазначив, що є поступ у вживанні української мови, спеціяльно в школах та всякого роду реклямах. В Україні проспперують філії таких званих промислових велетнів ЗСА. Прелеґент з дружиною беруть активну участь і в культурному житті України, так що Андрія називають і культурним аташе. Між іншим, А. Бігун підкреслив, що молоді працівники зі ЗСА і Канади на різних постах в Україні є переважно пластуни. А. Бігун оформив і зредаґував інформативний обіжник-покажчик „Комерційна Служба". Офіс Комерційної Служби був заснований при амбасаді ЗСА в Києві влітку 1992 року, а головною метою є правильний розвиток американсько-українських зв'язків у підприємництві. Комерційна Служба досліджує ринки продукції та збуту і інформує відповідні кола України і ЗСА. Україна є важливим і потенціяльним партнером для ЗСА. Сьогодні ЗСА є найбільшим інвестором в економію України, а їх інвестиції становлять майже 300 млн. дол., тобто 22 відсотки всіх прямих іноземних інвестицій в Україні. Україна є на третьому місці в одержанні допомоги від ЗСА. На ринку України під цю пору діє майже 200 американських компаній або спільних підприємств. По доповіді, яку закінчив молитвою о. Шуст, вив'язалася дискусія і на питання прелеґент давав влучні відповіді. Наступного дня прелеґент мав доповідь „Торговельні можливості в Україні" в університетському клюбі, при Клівлендському Університеті. Ми бажаємо зі щирого серця нашому молодому спеціялістові Андрієві Бігунові багато успіхів та, врешті, виведення економії в Україні на „ясні зорі, тихі води".

Д-р Володимир Боднар

У ВАШІНҐТОНІ МИНУЛОЇ суботи,18-го жовтня, на Арлінґтонському національному цвинтарі відкрито величавий пам'ятник жінкам військових американських з'єднань, який увічнює пам'ять тих, що полягли, і вшановує тих, які вижили через усі воєнні хуртовини, як і тих, що сьогодні продовжують ними ще тому понад 200 років розпочате діло. Після 11-річного плянування та зібрання 21.5 млн. дол.,під керівництвом пенсіонованого генерал-полковника Вілми Воґт, 28-річного ветерана американського військового летунства, пам'ятник став дійсністю. На церемонію відкриття прибуло понад 30,000 осіб, включно з урядовими та військовими представниками і віцепрезидентом Ал Ґором з дружиною Типпер.

Відбулася...

(Закінчення зі стор. 1)

президента Франції Ширака підписати загальний договір про заборону застосування протипіхотних мін, який, як відомо, ЗСА підписувати відмовилися. Подруге, російський лідер знову повторив, що „Велика Европа цілком спроможна й без заокеанської допомоги запевнити власну безпеку", провокаційно намагаючись внести розкол у тісне співробітництво західньоевропейських держав зі ЗСА.

Головними темами розмов під час зустрічі були знову права людини, хоч про порушення цих прав, наприклад, у Білорусі ніхто не сказав ні слова, як і про недавній збройний вандалізм Москви у Чечні.

Російська преса подає як сенсаційний успіх президента Єльцина його домовлення з президентом Франції Шираком і канцлером Німеччини Колем проводити щорічні „потрійні зустрічі на вищому рівні".

UNITED STATES POSTAL SERVICE — **Statement of Ownership, Management, and Circulati[on]** (Required by 39 USC 36[85])

1. Publication Title: Svoboda
2. Publication Number: 0530-0420
3. Filing Date: Oct 1, 199[7]
4. Issue Frequency: Daily except Sundays, Mondays & Holidays
5. Number of Issues Published Annually: 250
6. Annual Subscription Price: $ 75.00 members; $100.00 non-membe[rs]
7. Complete Mailing Address of Known Office of Publication (Not printer) (Street, city, county, state, and ZIP+4): 30 Montgomery St, Jersey City, Hudson County, New Jersey 07302
Contact Person: Walter Honcharyk
Telephone: (201)434-0237
8. Complete Mailing Address of Headquarters or General Business Office of Publisher (Not printer): 30 Montgomery St, Jersey.City, NJ 07302
9. Full Names and Complete Mailing Addresses of Publisher, Editor, and Managing Editor (Do not leave blank)
Publisher (Name and complete mailing address): Ukrainian National Association, Inc. 30 Montgomery St, Jersey City, NJ 07302
Editor (Name and complete mailing address): Zenon Snylyk 232 River Bend Road, Berkley Heights, NJ 07922
Managing Editor (Name and complete mailing address):
10. Owner (Do not leave blank. If the publication is owned by a corporation, give the name and address of the corporation immediately followed by the names and addresses of all stockholders owning or holding 1 percent or more of the total amount of stock. If not owned by a corporation, give the names and addresses of the individual owners. If owned by a partnership or other unincorporated firm, give its name and address as well as those of each individual owner. If the publication is published by a nonprofit organization, give its name and address.)

Full Name	Complete Mailing Address
Ukrainian National Association, Inc.	30 Montgomery St, Jersey City, NJ 07302

11. Known Bondholders, Mortgagees, and Other Security Holders Owning or Holding 1 Percent or More of Total Amount of Bonds, Mortgages, or Other Securities. If none, check box → ☐ None

Full Name	Complete Mailing Address

12. Tax Status (For completion by nonprofit organizations authorized to mail at special rates) (Check one)
The purpose, function, and nonprofit status of this organization and the exempt status for federal income tax purposes:
☐ Has Not Changed During Preceding 12 Months
☐ Has Changed During Preceding 12 Months (Publisher must submit explanation of change with this statement)

PS Form 3526, September 1995 (See Instructions on Reverse)

13. Publication Title: Svoboda Ukrainian Daily
14. Issue Date for Circulation Data Below: October 2, 1997

15. Extent and Nature of Circulation	Average No. Copies Each Issue During Preceding 12 Months	Actual No. Copies of Single Iss[ue] Published Nearest to Filing Dat[e]
a. Total Number of Copies (Net press run)	8,000	8,000
b. Paid and/or Requested Circulation (1) Sales Through Dealers and Carriers, Street Vendors, and Counter Sales (Not mailed)	102	102
b. Paid and/or Requested Circulation (2) Paid or Requested Mail Subscriptions (Include advertiser's proof copies and exchange copies)	7,653	7,653
c. Total Paid and/or Requested Circulation (Sum of 15b(1) and 15b(2))	7,755	7,755
d. Free Distribution by Mail (Samples, complimentary, and other free)	124	124
e. Free Distribution Outside the Mail (Carriers or other means)	---	---
f. Total Free Distribution (Sum of 15d and 15e)	124	124
g. Total Distribution (Sum of 15c and 15f)	7,879	7,879
h. Copies not Distributed (1) Office Use, Leftovers, Spoiled	121	121
h. Copies not Distributed (2) Returns from News Agents	---	---
i. Total (Sum of 15g, 15h(1), and 15h(2))	8,000	8,000
Percent Paid and/or Requested Circulation (15c / 15g x 100)	98.4%	98.4%

16. Publication of Statement of Ownership
☐ Publication required. Will be printed in the 10/22/97 issue of this publication.
☐ Publication not required.
17. Signature and Title of Editor, Publisher, Business Manager, or Owner: Zenon Snylyk, Editor-in-Chief — Date: 10/17/97

I certify that all information furnished on this form is true and complete. I understand that anyone who furnishes false or misleading information on this form or who omits material or information requested on the form may be subject to criminal sanctions (including fines and imprisonment) and/or civil sanctions (including multiple damages and civil penalties).

Instructions to Publishers

1. Complete and file one copy of this form with your postmaster annually on or before October 1. Keep a copy of the completed form for your records.
2. In cases where the stockholder or security holder is a trustee, include in items 10 and 11 the name of the person or corporation for whom the trustee is acting. Also include the names and addresses of individuals who are stockholders who own or hold 1 percent or more of the total amount of bonds, mortgages, or other securities of the publishing corporation. In item 11, if none, check the box. Use blank sheets if more space is required.
3. Be sure to furnish all circulation information called for in item 15. Free circulation must be shown in items 15d, e, and f.
4. If the publication had second-class authorization as a general or requester publication, this Statement of Ownership, Management, and Circulation must be published; it must be printed in any issue in October or, if the publication is not published during October, the first issue printed after October.
5. In item 16, indicate the date of the issue in which this Statement of Ownership will be published.
6. Item 17 must be signed.

Failure to file or publish a statement of ownership may lead to suspension of second-class authorization.

PS Form 3526, September 1995 (Reverse)